

Zarządzenie Nr 2/2026
Wójta Gminy Jednoróżec
z dnia 2 stycznia 2026 r.

w sprawie przyjęcia Planu opiekuńczo – wychowawczo - edukacyjnego Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu

Na podstawie art. 6d ustawy z dnia 4 lutego 2011 roku o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 798) oraz Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 grudnia 2024 r. w sprawie standardów opieki sprawowanej nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r., poz. 1882), Konwencji o Prawach Dziecka z dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r., Nr 120, poz. 526), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się Plan opiekuńczo - wychowawczo - edukacyjny Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu, zwany dalej Planem OWE, który stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu.

§ 3.

Nadzór nad wykonaniem niniejszego zarządzenia powierza się Dyrektorowi Gminnego Zespołu Oświaty w Jednoróżcu.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 roku.

WÓJT
mgr inż. Krzysztof Nizielski

Załącznik
do Zarządzenia nr 2/2026 Wójta Gminy Jednoróżec z dnia 2 stycznia 2026 r.

PLAN OPIEKUŃCZO - WYCHOWAWCZO - EDUKACYJNY
Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu

- I. Plan opiekuńczo – wychowawczo – edukacyjny Żłobka Samorządowego w Jednorozcu, zwany dalej Planem OWE obejmuje zagadnienia metodyczne, w szczególności dotyczące:
 - 1) Celów opiekuńczo – wychowawczo – edukacyjnych
 - 2) Metod pracy z dziećmi
 - 3) Harmonogramu obejmującego stałe i zmienne elementy dnia
 - 4) Planowanych aktywności

- II. Plan OWE uwzględnia specyfikę Żłobka Samorządowego w Jednorozcu dotyczącą dostępnej przestrzeni, lokalizacji i zasobów.

- III. Podstawy prawne opracowania Planu opiekuńczo – wychowawczo – edukacyjnego Żłobka Samorządowego w Jednorozcu:
 - 1) Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 798).
 - 2) Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 grudnia 2024 r. w sprawie standardów opieki sprawowanej nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz.U. z 2024 r., poz. 1882).
 - 3) Konwencja o Prawach Dziecka z dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r., Nr 120, poz. 526).

WIZYTÓWKA ŻŁOBKA SAMORZĄDOWEGO W JEDNOROŻCU

1. Nazwa instytucji: Żłobek Samorządowy w Jednorożcu

- 1) Organ prowadzący: Gmina Jednorożec
- 2) Nr wpisu do rejestru: 15835/Z

2. Lokalizacja:

- 1) Adres: ul. Wincentego Witosa 4, 06-323 Jednorożec
- 2) Dostęp do środków transportu: dojazd do placówki może odbywać się dowolnym środkiem transportu lub pieszo. Przed budynkiem Przedszkola Samorządowego w Jednorożcu, w którym mieści się Żłobek znajduje się ogólnodostępny parking z 12 miejscami parkingowymi - wzdłuż ulicy S. Mikołajczyka oraz z 6 miejscami parkingowymi - na terenie placówki, przed budynkiem. Dodatkowe miejsce parkingowe dla osób niepełnosprawnych znajduje się w przestrzeni przed budynkiem od strony ul. S. Mikołajczyka.
- 3) Bliskość terenów zielonych: w niewielkiej odległości od budynku Przedszkola Samorządowego, w którym mieści się Żłobek znajdują się lasy oraz w pełni dostępne tereny zielone.

3. Struktura i zasoby:

- 1) Liczba miejsc: 19
- 2) Grupy wiekowe: 1 grupa 19 osobowa, w której przebywają dzieci w wieku od 1 roku do 3 lat.
- 3) Dostępność specjalistycznych sal: Żłobek Samorządowy w Jednorożcu mieści się w budynku Przedszkola Samorządowego, w którym dostępna jest sala do zajęć ruchowych.
- 4) Przestrzeń zewnętrzne: plac zabaw.

4. Kierownictwo i kontakt:

- 1) Dyrektor: mgr Marta Piotrowska
- 2) Osoby kontaktowe: telefon: 534 297 026, email: zlobek@jednorozec.pl

5. Charakter i metody pracy:

- 1) Metodyka: wprowadzamy elementy:
 - a. Metody Ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne
 - b. Metody Malowania dziesięcioma palcami R. F. Show
 - c. Metody Zabaw integracyjnych (wg. Klanza)

- d. Metody Bajkoterapii Doris Brett
- e. Muzykoterapii
- f. Sensoplastyki

2) Specjalne programy: w obecnej chwili nie ma potrzeb realizacji.

6. Bezpieczeństwo i dostosowanie do potrzeb dzieci:

- 1) Dostosowanie obiektu: budynek przedszkola, w którym mieści się Żłobek Samorządowy w Jednorożcu jest dostępny i przystosowany do potrzeb dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności.
- 2) Monitoring: w budynku przedszkola, w którym mieści się Żłobek Samorządowy w Jednorożcu zamontowany jest system monitoringu wizyjnego. Wejście do budynku odbywa się za pomocą dzwonka i domofonu. W placówce opracowana jest i wdrożona procedura dotycząca monitorowania osób wchodzących i opuszczających teren żłobka w celu zapewnienia bezpieczeństwa społeczności placówki: dzieci i pracowników. Przyrowadzanie i odbiór dzieci odbywa się zgodnie z obowiązującymi procedurami wewnętrznymi.

7. Programy edukacyjne i opiekuńcze:

- 1) Cele opiekuńczo – wychowawczo – edukacyjne placówki realizowane są w oparciu o Roczny plan pracy Żłobka Samorządowego w Jednorożcu oraz miesięczne plany pracy.
- 2) Ramowy program adaptacji dzieci do Żłobka Samorządowego w Jednorożcu.
- 3) Projekty edukacyjne:
 - a. „Mała książka – wielki człowiek” – projekt realizowany we współpracy z Gminną Biblioteką Publiczną w Jednorożcu, promujący czytelnictwo oraz zachęcający do odwiedzania biblioteki i wspólnego czytania z dzieckiem.

8. Dostęp do specjalistów:

Żłobek Samorządowy w Jednorożcu wspiera rodziców dzieci uczęszczających do placówki w nawiązaniu kontaktu ze specjalistami spoza placówki poprzez udostępnianie informacji w formie ulotek, plakatów, publikacja postów.

Rozdział I

1. CELE OPIEKUŃCZO - WYCHOWAWCZO - EDUKACYJNE

1.1. CELE OGÓLNE:

1. Zapewnienie optymalnych warunków pobytu dzieciom przez organizację codziennej opieki zapewniającej respektowanie praw zawartych w Konwencji o prawach dziecka i spełnianie podstawowych potrzeb życiowych, fizjologicznych, potrzeby bezpieczeństwa, potrzeby uwagi i szacunku.
2. Stworzenie warunków pobytu wspierających rozwój umiejętności samoregulacji i samodzielności dzieci w zakresie samoobsługi oraz w kontaktach społecznych.
3. Wspieranie wszechstronnego rozwoju poznawczego, twórczego, umiejętności komunikacji oraz sprawności fizycznej poprzez tworzenie środowiska edukacyjnego umożliwiającego pełen i harmonijny rozwój.
4. Budowanie atmosfery zaufania, akceptacji oraz poczucia bezpieczeństwa wspierającego proces adaptacji dzieci do środowiska żłobka.
5. Wzmacnianie ciekawości poznawczej dzieci oraz wspieranie naturalnej potrzeby eksploracji i odkrywania świata.
6. Kształtowanie poczucia bezpieczeństwa i zaufania w relacji z dorosłymi.
7. Kształtowanie u dzieci nawyków higienicznych, zdrowotnych oraz potrzeby aktywności fizycznej i dbałości o zdrowie.

1.2. CELE SZCZEGÓŁOWE:

1. Kształtowanie samodzielności, poczucia świadomości ciała.
2. Kształtowanie świadomości i umiejętności regulowania własnych potrzeb.
3. Rozwój sprawności fizycznej, koordynacji ruchowej, integralności sensorycznej.
4. Kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania emocji u siebie i innych osób, samoregulacji emocjonalnej.
5. Kształtowanie tożsamości, poczucia odrębności, świadomości własnego „ja”, świadomości swoich potrzeb.
6. Kształtowanie uważności na inne dzieci i ich potrzeby.
7. Kształtowanie gotowości do porozumiewania się, umiejętności komunikacyjnych i językowych.
8. Kształtowanie gotowości do poznawania świata, ciekawości, wytrwałości.

9. Rozwój umiejętności utrzymywania wspólnego pola zainteresowania i uwagi.
10. Rozwijanie i poszerzanie wiedzy i rozumienia otaczającego świata.

1.3. CELE EDUKACYJNE:

1. Rozwijanie mowy dziecka poprzez poszerzanie zasobu słów, komunikację interpersonalną.
2. Rozwijanie motoryki małej i dużej u dziecka poprzez ćwiczenia ręki i ćwiczenia fizyczne;
3. Rozbudzanie aktywności plastycznej, muzycznej i ruchowej dzieci;
4. Kształtowanie umiejętności technicznych dziecka: budowanie z klocków i innych materiałów, organizowanie zabaw konstrukcyjnych;
5. Wdrażanie zabaw edukacyjnych i twórczych celem rozwijania intelektu dziecka oraz osiągania przez nie sukcesów.
6. Wspomaganie rozwoju intelektualnego dziecka poprzez czytanie bajek, opowiadań.

2. METODY PRACY Z DZIEĆMI

W Żłobku Samorządowym w Jednoróżcu dzieci przebywają w jednej grupie zróżnicowanej wiekowo. Podczas zajęć z wykorzystywane są różnorodne elementy metod pracy, dostosowane do możliwości rozwojowych dzieci oraz ich indywidualnych potrzeb. Metody pracy w żłobku mają na celu wspieranie wszechstronnego rozwoju dziecka: fizycznego, emocjonalnego, społecznego, poznawczego i językowego poprzez tworzenie warunków do aktywności, doświadczania i samodzielnego działania. W miarę możliwości metody dostosowywane są również dla dzieci o specjalnych potrzebach, dzieci które przebyły choroby, dzieci pochodzących z trudnych środowisk, dzieci uchodźców, cudzoziemców.

2.1. Wskazówki metodyczne dla opiekunów:

1. Opiekunowie w codziennej pracy z dziećmi budują relacje pełne szacunku, responsywne oraz wzajemne, co sprzyja tworzeniu ciepłej i domowej atmosfery.
2. Opiekunowie ściśle współpracują z rodzicami dziecka, gdyż współpraca tworzy ramy dla pogłębiania relacji, wspiera ciągłość opieki i zapewnia dzieciom stabilność.

3. Opiekunowie towarzyszą dzieciom podczas eksploracji środowiska – zawsze są w pobliżu miejsca, gdzie dzieci się bawią.
4. Aktywnie słuchają i komunikują się z dziećmi - komentują zaobserwowane działania dzieci, wyrażają zainteresowanie działaniami dzieci.
5. Włączają się do zabawy z dziećmi jeżeli tego potrzebują lub wyłączają się z zabawy, jeżeli obecność opiekuna nie jest niezbędna.
6. Dostarczają materiałów, przedmiotów i narzędzi, które mogą rozwijać i wzbogacać aktywności i zabawy dzieci, np. gdy dziecko bawią się wodą przelewając ją z kubeczka do kubeczka, opiekun może dodać lejek, łyżki i butelkę; może bawić się równoległe tymi przedmiotami, tak aby dziecko mogło obserwować działania opiekuna; nie ponagla dziecka do użycia nowych materiałów – dziecko samo decyduje kiedy i jak je wykorzysta.
7. Opiekun pomaga dzieciom w zrozumieniu świata – opisuje jak działa to, co robią, jakie są obserwowane zależności, łączenie przyczyny i skutku, pokazywanie chronologii wydarzeń, przewidywanie, np.: *„Położyłeś piłkę na górcę, piłka potoczyła się aż do ławki. Na górcę piłka nie chce „stać”, tylko z niej się stacza”*.

2.2. W pracy z dziećmi stosowane są następujące metody:

- a) metoda zabaw kontaktowo – dotykowych, np. „idzie rak”, „sroczka”, itp.,
- b) metoda zabaw kontaktowo – naśladowczych, np. „kosi, kosi łapki, zrób „pa, pa”.
- c) metoda zabaw kontaktowo – paluszkowych, np. „kominiarz”, „rodzinka”, itp.,
- d) metoda dowolności w zabawie: zabawy indywidualne, dywanowe,
- e) manipulacje proste, niespecyficzne, a następnie manipulacje specyficzne,
- f) metoda aprobaty i pochwały,
- g) metoda oglądowa: oparta na obserwacji i pokazie, np. w czasie wycieczki, w ogrodzie, oglądanie historyjek obrazkowych, sceny z pacynką, lalą, misiem, demonstrujące różne czynności, itp.,
- h) metoda słowna: słuchanie opowiadań, czytanie bajek, nauka wierszyków, piosenek, itp.,
- i) metoda praktyczna: polegająca na przyswajaniu, odkrywaniu, przeżywaniu, działaniu: rysowanie, malowanie, lepienie, wyklejanie, układanie, budowanie,
- j) metoda przemienności zabaw,

- k) metoda zabaw ruchowych: ćwiczenia ruchowo - naśladowcze, klaskanie, ćwiczenia orientacyjno – porządkowe, zabawy z elementami rzutu, chwytu, celowania, podskoku, pokonywania przeszkód, przenoszenia, popychania, zabawy przy muzyce oraz piosenki z tzw. pokazywaniem, ćwiczenia zapobiegające płaskostopiu: tupanie, chodzenie na palcach,
- l) metoda zabaw manipulacyjno - konstrukcyjnych dwuwymiarowych: dopasowywanie kształtów, budowanie z klocków poprzez piętrzenie, szeregowanie, rysowanie, malowanie farbami, darcie papieru, lepienie z ciasta lub plasteliny, wyklejanie z bibuły, papieru kolorowego, kawałkami materiału, nakładanie, nawlekanie,
- m) metoda zabaw logopedycznych: rozwijających mowę, np. dmuchanie, robienie dziwnych min, nakłanianie do wypowiedzi wyrazów dźwiękonaśladowczych, np. odgłosy zwierząt, urządzeń mechanicznych, powtarzanie, wyliczanki, śpiewanie prostych rymowanych piosenek, z powtórzeniami,
- n) metoda zabaw tematycznych (w strefach zainteresowań),
- o) zabawy edukacyjno - wychowawcze: różnorodne ćwiczenia wspierające dzieci w rozpoznawaniu, kontrolowaniu i wyrażaniu własnych uczuć. Dzieci uczą się, jak radzić sobie z tzw. uczuciami trudnymi, rozwiązywać konflikty w grupie metodą pokojową, usamodzielniają się,
- p) zabawy badawcze: naturalną metodą poznawczą stosowaną przez dzieci jest aktywność badawcza, która występuje w dwóch postaciach:
- samodzielne odkrywanie świata - dziecko ma pełną swobodę działania, samo wyznacza sobie tempo i czas pracy, a jednocześnie jest to uczenie się drogą prób i błędów;
 - działania pod kierunkiem opiekuna - który wchodzi w rolę inicjatora sytuacji, udostępnia stosowne instrukcje, materiały i pomoce badawcze, ukierunkowuje dziecko podczas badań i eksperymentowania.
- q) pantomima i teatrzyki: pozwala dziecku na ujawnienie swoich uczuć i emocji, stwarza okazję do wykazania się pomysłowością,
- r) metoda kształtowania nawyków higienicznych i samoobsługi.

2.3. W żłobku stosujemy elementy następujących metod:

1. RUCHU ROZWIJAJĄCEGO WERONIKI SHERBORNE

Głównym założeniem tej metody jest posługiwanie się ruchem jako narzędziem we wspomaganiu rozwoju psychoruchowego dziecka i w terapii zaburzeń. Zadaniem Metody Ruchu Rozwijającego jest rozwijanie przez ruch sprawności ruchowej, świadomości własnego ciała, przestrzeni i działania w niej, a także dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi i nawiązywanie z nimi bliskiego kontaktu.

2. MALOWANIA DZIESIĘCIOMA PALCAMI R.F. SHOW.

Malowanie dziesięcioma palcami ma wiele wspólnego z naturalną skłonnością małych dzieci do paćkania się w substancjach o konsystencji błota czy gęstych farb. Walory tej metody to pomoc w pokonywaniu dziecięcych lęków i uwalnianiu się od zahamowań, wzmacnianie wiary we własne siły, pobudzanie ekspresji fantastycznej. Metoda oprócz walorów terapeutycznych, posiada również wartości diagnostyczne. Ćwiczenia wykonywane zgodnie z tą metodą ułatwiają maluchom opanowanie płynności i swobody ruchów.

3. ZABAW INTEGRACYJNYCH (WG KLANZA)

Metoda ta opiera się na pedagogice zabawy, wykorzystując chustę animacyjną i proste rekwizyty do integracji, rozwijania współpracy oraz nauki przez ruch. Zabawy ruchowe pozwalają dzieciom odnaleźć się w grupie oraz czerpać radość z ekspresji ruchowej. Budują więzi, eliminują rywalizację oraz zapewniają radość najmłodszym. Metoda wspiera rozwój społeczny oraz adaptację dzieci w grupie.

4. BAJKOPERAPII Doris Brett

Bajkoterapia, to metoda terapeutyczna wspierająca rozwój emocjonalny dziecka. Metoda polega na czytaniu lub opowiadaniu bajek, krótkich opowiadań („bajki-pomagajki”), które redukują lęk, pomagają w zrozumieniu trudnych sytuacji oraz budują poczucie bezpieczeństwa.

5. MUZYKOTERAPII

Muzykoterapia wykorzystuje dźwięk, śpiew i ruch do wspierania wszechstronnego rozwoju dziecka. Zajęcia z wykorzystaniem tej metody integrują grupę, redukują stres, pomagają w wyciszeniu oraz stymulują zmysły, takie jak słuch, wzrok i równowaga, co jest kluczowe dla małych dzieci.

6. SENSOPLASTYKA

To metoda rozwojowych zajęć plastycznych, która stymuluje zmysły: wzrok, słuch, dotyk, węch, smak poprzez swobodną zabawę bezpiecznymi materiałami, głównie spożywczymi, np.: mąka, ryż, farby, rozwijając kreatywność, samodzielność, motorykę oraz umiejętności emocjonalne i społeczne. Kluczowe jest tu całkowite poddanie się sensorycznym doznaniom bez presji na "poprawny" efekt, co buduje pewność siebie i pozwala na swobodną ekspresję.

3. HARMONOGRAM DNIA

- 3.1. Harmonogram obejmuje stałe i zmienne elementy dnia. Został opracowany w taki sposób, aby był przewidywalny dla wszystkich dzieci, ponieważ poczucie bezpieczeństwa dzieci opiera się o rutyny i rytuały. Aktywności uwzględnione w harmonogramie dostosowywane są do poziomu rozwoju poszczególnych dzieci w grupie.
- 3.2. W harmonogramie dnia znajdują się m.in. następujące elementy:
1. Początek dnia – schodzenie się dzieci, powitanie.
 2. Zabawy swobodne w różnych strefach rozwoju.
 3. Czynności higieniczne: mycie rąk przed posiłkiem (dotyczy to każdego posiłku).
 4. Śniadanie.
 5. Zabawowe aktywności edukacyjne – do wyboru z zabaw obejmujących różne sfery rozwoju.
 6. Pobył na świeżym powietrzu.
 7. Obiad.
 8. Odpoczynek.
 9. Zabawowe aktywności edukacyjne w różnych strefach rozwoju.
 10. Podwieczorek.
 11. Zakończenie dnia - pożegnanie.
- 3.3. Szczegółowy harmonogram dnia został opracowany w postaci Ramowego rozkładu dnia i stanowi załącznik nr 1 do niniejszego Planu OWE.

4. PLANOWANE AKTYWNOŚCI

Aktywności dzieci w żłobku, to przede wszystkim czynności powtarzalne, stanowiące element codziennego rytmu dnia. To dzięki nim dziecko buduje i umacnia swoją osobowość, rozwijając kompetencje społeczne, emocjonalne, postawy i motywację do aktywnego uczestniczenia w środowisku. Planowanie aktywności ma na celu stworzenie dzieciom warunków do wszechstronnego rozwoju poprzez zróżnicowane formy zabawy, ruchu i doświadczeń sensorycznych.

Doświadczenia codzienne i ich charakter tworzą kulturę naszej placówki oraz budują atmosferę wychowawczą. W znaczący sposób determinują poczucie bezpieczeństwa dziecka wynikające z harmonijnego i powtarzalnego schematu, sprawczości, otwartości na potrzeby własne oraz innych osób.

4.1. Przykłady codziennych aktywności dzieci w żłobku:

1. Poranna rutyna – powitanie, rozbieranie się, odkładanie rzeczy na swoje miejsce, dzieci uczą się samodzielności, porządku oraz uczestnictwa w grupie.
2. Wspólne posiłki – dzieci rozwijają nawyki żywieniowe, uczą się kultury spożywania posiłków, czekania na swoją kolej, pomagania rówieśnikom.
3. Zabawy swobodne i tematyczne – sprzyjają rozwijaniu wyobraźni, budowaniu relacji z innymi dziećmi oraz poznawaniu norm społecznych.
4. Zajęcia ruchowe – rozwijają sprawność fizyczną, koordynację ruchową i zdrowe nawyki.
5. Czynności higieniczne i samoobsługowe – mycie rąk, korzystanie z toalety, ubieranie się - budują niezależność i odpowiedzialność za siebie.
6. Odpoczynek – ten czas dnia pozwala dzieciom na wyciszenie i regenerację.

4.2. Wskazówki metodyczne dla opiekunów:

Planując aktywności należy stwarzać dzieciom możliwości do różnego rodzaju zabaw edukacyjnych i gier we wszystkich obszarach rozwoju, ponieważ:

1. Zabawa jest kluczową praktyką we wczesnej edukacji i opiece nad dzieckiem. Powinna być zorganizowana w taki sposób, aby dawała dzieciom możliwość rozwoju, uczenia się i zapewnienia dobrego samopoczucia.
2. Dzieci nie traktują zabawy jako narzędzia do osiągnięcia określonych celów, ale jako sposób spędzania czasu, życia i postrzegania świata.

3. Dla dzieci znaczenie zabawy leży w samej zabawie. Daje im radość i przyjemność. Dzieci podczas zabawy są aktywnymi podmiotami: strukturyzują i badają otaczający świat, tworzą relacje społeczne i tworzą znaczenia w oparciu o swoje doświadczenia. Budują wyobrażenia o sobie i innych, naśladują, a także tworzą nowe rzeczy.
4. Dzięki zabawie dzieci modelują i testują swoje pomysły, mogą przetwarzać doświadczenia, które uważają za trudne. Dobrze zorganizowana zabawa pozwala dzieciom bezpiecznie eksperymentować, próbować i ponosić porażki.
5. Zabawy edukacyjne, proponowane dzieciom, powinny łączyć w sobie elementy umożliwiające wszechstronny rozwój: radość, robienie rzeczy razem oraz rozwijanie osobistych umiejętności.
6. Poprzez zabawę dzieci dokonują obserwacji, eksperymentują oraz uczą się zasad panujących w społeczności.
7. Podczas zabawy w grupie dzieci uczą się regulować swoje emocje i pragnienia, a także brać pod uwagę punkt widzenia innych.
8. Zabawa zwiększa poczucie wspólnoty oraz wzmacnia pozytywną atmosferę emocjonalną.

4.3. Rodzaje aktywności planowanych w żłobku:

1. Aktywność poznawcza i twórcza:

Cel: rozwijanie ciekawości, koncentracji, wyobraźni i ekspresji twórczej.

- a) Zabawy manipulacyjne, konstrukcyjne i tematyczne.
- b) Proste doświadczenia przyrodnicze i sensoryczne.
- c) Eksplorowanie terenu w ogrodzie – zbieranie szyszek, liści, roślin, obserwacja przyrody, kopanie, deptanie, grzebanie itp.
- d) Malowanie, lepienie, wydzieranie, stemplowanie.
- e) Zabawy w odkrywaniu kolorów, dźwięków i faktur.
- f) Dostarczanie dzieciom różnych materiałów/przedmiotów – opisywanie tego, co dzieci robią używając nazw i cech przedmiotów.
- g) Zabawy uruchamiające zmysł dotyku, wzroku.

2. Aktywność muzyczno – ruchowa:

Cel: rozwijanie rytmu, słuchu, koordynacji i emocji.

- a) Śpiewanie piosenek, rymowanek, słuchanie muzyki.

- b) Taniec i ruch przy muzyce, zabawy rytmiczne, gra na prostych instrumentach.
- c) Zabawy paluszkowe i masażyki relaksacyjne.

3. Aktywność ruchowa i na świeżym powietrzu:

Cel: rozwijanie dużej motoryki, równowagi, siły, koordynacji i zdrowych nawyków.

- a) Codzienne spacerowanie, zabawy na placu zabaw, tory przeszkód.
- b) Zabawy z piłkami, chustą animacyjną.
- c) Ćwiczenia poranne i gimnastyka przy muzyce.
- d) Dostarczanie różnych materiałów do zabaw motorycznych.
- e) Zabawy wzmacniające zmysły czucia głębokiego i równowagi.

4. Aktywność językowa:

Cel: rozwijanie komunikacji, słownictwa i rozumienia języka.

- a) Czytanie książeczek, opowiadania i rozmowy z dziećmi.
- b) Zabawy w naśladowanie dźwięków, powtarzanie słów, rymowanki.
- c) Codzienne nazywanie czynności i przedmiotów.
- d) Piosenki i wierszyki rytmizujące mowę.

5. Aktywność społeczno – emocjonalna:

Cel: rozwijanie empatii, współdziałania i poczucia przynależności do grupy.

- a) Zabawy integracyjne, w parach i w grupie.
- b) Wspólne porządkowanie zabawek i nakrywanie do stołu.
- c) Rozmowy o emocjach, uczenie współpracy i dzielenia się.
- d) Wspólne świętowanie urodzin, uroczystości żłobkowych, świąt.

6. Aktywność relaksacyjna:

Cel: nauka samoregulacji, wyciszenia i dbania o równowagę emocjonalną.

- a) Odpoczynek po obiedzie lub intensywnej zabawie.
- b) Słuchanie bajek lub muzyki relaksacyjnej.
- c) Ciche zabawy w strefie relaksu.
- d) Zabawy wyciszające i oddechowe.

Rozdział II

ARANŻOWANIE PRZESTRZENI W SPOSÓB ESTETYCZNY I SPÓJNY Z PLANEM OPIEKUŃCZO – WYCHOWAWCZO - EDUKACYJNYM

Przestrzeń w żłobku zorganizowana jest w sposób umożliwiający dzieciom różnorodne rodzaje zabaw i aktywności oraz dająca możliwość odpoczynku. Odpowiednio zaaranżowana przestrzeń wspiera różne obszary rozwoju dzieci, wzbudza ciekawość, rozwija kreatywność i samodzielność dzieci, a także zachęca do eksploracji oraz interakcji społecznych. Przestrzeń w żłobku zapewnia dzieciom przebywającym w placówce poczucie emocjonalnego bezpieczeństwa, poprzez tworzenie bezpiecznej i domowej atmosfery.

1. W żłobku tworzymy warunki do harmonijnego i prawidłowego rozwoju dziecka poprzez:

1. Przestronne pomieszczenia, zapewniające komfortową przestrzeń do zabawy, aktywności oraz odpoczynku.
2. Odpowiednią kolorystykę ścian i wyposażenie dostosowane do wieku dzieci – w placówce dominują stonowane, jasne kolory ścian i wyposażenia.
3. Odpowiednie oświetlenie zapewniające dostęp do naturalnego światła dziennego, ochronę przed nadmiernym nasłonecznieniem.
4. Odpowiednią wentylację pomieszczeń, aby dzieci mogły oddychać świeżym powietrzem i rozwijać swoje zmysły.
5. Wydzielenie stref aktywności w sali mających bezpośredni wpływ na kształtowanie określonych umiejętności dzieci.
6. Unikanie nadmiernej ilości dekoracji oraz ozdób na oknach w trosce o równowagę bodźców zmysłowych i nieprzeciążanie układu nerwowego dzieci.
7. Przestronną szatnię i toaletę zaaranżowaną zgodnie z potrzebami rozwojowymi dzieci.
8. Organizację przestrzeni umożliwiającą zabawy na świeżym powietrzu.

2. Personel żłobka dba o to, aby przestrzeń zaaranżowana była w sposób estetyczny oraz wspierający autonomię dziecka, w taki sposób, że:

- 1) materiały edukacyjne i zabawki znajdują się w zasięgu dzieci lub na niskich półkach;

- 2) pojemniki z materiałami edukacyjnymi i zabawkami są przezroczyste lub oznakowane w sposób zrozumiały dla dzieci;
 - 3) wśród materiałów dostępnych dla dzieci w sali i na zewnątrz znajdują się naturalne materiały oraz przedmioty codziennego użytku;
 - 4) każde dziecko ma miejsce do przechowywania swoich rzeczy, oznaczone w sposób widoczny i zrozumiały dla dziecka;
 - 5) w pomieszczeniach dla dzieci nie używa się muzyki lub radia jako stałego tła akustycznego;
 - 6) w pomieszczeniu, w którym przebywają dzieci, zawsze dostępna jest dla nich woda do picia w każdym momencie dnia;
 - 7) dzieci mają kontakt z naturą poprzez przebywanie na świeżym powietrzu, wycieczki, spacer, zabawy w ogrodzie, zajęcia edukacyjne z wykorzystaniem naturalnych materiałów itp.
3. Przestrzeń w żłobku zorganizowana jest zgodnie z posiadanymi możliwościami lokalowymi i umożliwia wydzielenie **co najmniej trzech** spośród poniższych stref zainteresowań dla dzieci:
- 1) Strefa wspólnego czytania
 - 2) Strefa zabaw konstrukcyjnych
 - 3) Strefa zabaw ruchowych
 - 4) Strefa zabaw plastycznych
 - 5) Strefa zabaw z wodą i piaskiem
 - 6) Strefa zabaw tematycznych
 - 7) Strefa zabaw muzycznych
4. Przestrzeń w żłobku zorganizowana jest w sposób umożliwiający jej przekształcanie w odpowiedzi na aktualne zainteresowania dzieci.

Rozdział III

ŻŁOBEK STWARZA DZIECIOM WARUNKI DO ODPOCZYNKU W DWÓCH RÓŻNYCH FORMACH

Mając na względzie troskę o prawidłowy rozwój, dobre samopoczucie oraz komfort dzieci, każdego dnia w harmonogramie dla całej grupy jest przewidziany czas na odpoczynek i wyciszenie. Organizacja tego czasu dostosowana jest do

wieku oraz indywidualnych potrzeb każdego dziecka. W grupie zróżnicowanej wiekowo organizacja czasu na odpoczynek wymaga dopasowania rytmu młodszych i starszych dzieci. Placówka stwarza dzieciom warunki do odpoczynku w pomieszczeniu w dwóch różnych formach oraz zapewnia dzieciom odpowiednią przestrzeń do odpoczynku sprzyjającą wyciszeniu, z poszanowaniem poczucia bezpieczeństwa dzieci oraz potrzeby prywatności, tak, aby każde dziecko mogło odpocząć w wybrany przez siebie sposób.

1. Zasady organizacji odpoczynku:

1. W grupie dzieci uczęszczających do żłobka codziennie organizowany jest odpoczynek na materacach i w łóżeczkach.
2. Dzieci, które nie potrzebują drzemki, mają zapewnioną możliwość tzw. cichej aktywności w strefie odpoczynku na dywanie, poduszkach lub w kąciku relaksu, z dostępem do książeczek, układanek, puzzli.
3. Poza wyznaczonym czasem drzemki, każde dziecko może w dowolnym momencie zgłosić potrzebę odpoczynku – personel wówczas zapewnia mu komfortowe i bezpieczne miejsce relaksu.

Rozdział IV

WSPIERANIE U DZIECI POCZUCIA PRZYNALEŻNOŚCI I UWAGAŃ NA INNE OSOBY

- 1. Wskazówki metodyczne dla personelu sprzyjające rozwojowi u dzieci poczucia przynależności do grupy oraz zainteresowania innymi.**
 - 1.1. Personel aranżuje przestrzeń w taki sposób, aby dzieci mogły widzieć, co robią inni, m.in. poprzez:
 - a) podział sali na kilka stref wyposażonych w zróżnicowane zabawki i materiały, w których dzieci mogą podejmować różnorodne działania dostosowane do ich wieku i potrzeb rozwojowych;
 - b) organizowanie przestrzeni w sposób umożliwiający jej przekształcanie w odpowiedzi na aktualne zainteresowania dzieci, m.in. niskie regały oddzielające przestrzeń możliwe do przesuwania lub duże klocki oddzielające strefy.

- 1.2. Personel w relacjach z dziećmi stwarza sytuacje, w których dzieci mają możliwość budowania poczucia przynależności do grupy, m.in. poprzez:
- a) rytuały codziennego powitania i pożegnania - odbywają się w formie wspólnego przywitania (np. piosenka, gest) i spokojnego zakończenia dnia, np. krąg pożegnalny;
 - b) wspólnie realizowany harmonogram dnia - z powtarzającymi się zabawami integrującymi dzieci;
 - c) aranżowanie zabaw w kilkusobowych grupach - opiekunowie organizują zabawy w małych grupach, aby ułatwić wzajemne poznanie się, współpracę i budowanie więzi;
 - d) włączenie dzieci w dekorowanie sali;
 - e) tworzenie warunków do naśladowania innych dzieci i zabaw równoległych - przestrzeń jest aranżowana tak, by dzieci mogły obserwować działania innych;
 - f) modelowanie społecznych interakcji podczas zabaw z dziećmi – opiekunowie uczestniczą w zabawach z dziećmi, modelując sposób zawierania kontaktów, dzielenia się zabawkami, itp.;
 - g) wspieranie nawiązywania relacji między dziećmi – opiekunowie zwracają uwagę na sygnały zainteresowania dziecka innymi dziećmi i zachęcają do włączenia się w aktywności z rówieśnikami proponując wspólne zabawy;
 - h) wykorzystywanie wiedzy o zainteresowaniach i temperamencie dzieci do angażowania ich we wspólne zabawy.

2. Działania personelu wspierające rozwój autonomii dzieci.

Działania wspierające rozwój autonomii dzieci w żłobku powinny koncentrować się na zachęcaniu dzieci do samodzielności poprzez umożliwienie dzieciom podejmowania decyzji w sprawach ich dotyczących oraz zwiększanie samodzielności.

2.1. Wspieranie rozwoju autonomii dzieci realizowane jest poprzez:

- a) aranżowanie przestrzeni w taki sposób, aby dzieci mogły się samodzielnie bawić;
- b) umożliwianie dzieciom podejmowanie różnych ról, np. wyznaczanie w grupie dyżurnego pomagającego w rozdawaniu sztuców;
- c) zostawianie dziecku czasu na samodzielne wykonanie jakiejś czynności, np. przy ubieraniu się, sprzątanii, łączeniu puzzli lub aranżacji kącika zabawy;

- d) stwarzanie dzieciom możliwości pomagania innym dzieciom;
- e) udzielanie dzieciom wsparcia w rozwiązywaniu konfliktów, jeżeli same nie potrafią znaleźć rozwiązania problemu;
- f) dawanie dzieciom prawa do decydowania, czy chcą się dzielić zabawkami i szanowania ich wyborów;
- g) dawanie dzieciom prawa do decydowania, czy chcą się bawić z innymi dziećmi i szanowania ich wyborów.

3. Działania personelu wspierające współpracę i komunikację dzieci w grupie.

Celem działań wspierających współpracę i komunikację dzieci w żłobku jest rozwijanie umiejętności społecznych, empatii, budowanie pewności siebie oraz zdolności do konstruktywnego rozwiązywania konfliktów.

3.1. Zadania personelu w zakresie rozwijania u dzieci kompetencji społecznych:

- a) udzielanie dzieciom pozytywnych wskazówek - opiekunowie wspierają dzieci, podpowiadając, jak mogą ze sobą współpracować, np.: „Najpierw on, potem ty”;
- b) dawanie dzieciom możliwości decydowania, z kim chcą się bawić - opiekun zawsze pozostaje w pobliżu;
- c) koncentrowanie się na komunikatach korygujących pozytywnych - zamiast zakazów opiekun udziela dzieciom wskazówek ukierunkowując zachowanie dziecka, np.: „Powiedz spokojnie, czego potrzebujesz”;
- d) wprowadzanie zasad funkcjonowania dzieci w grupie i wyjaśnianie dzieciom ich znaczenia - opiekunowie wspólnie z dziećmi ustalają proste i zrozumiałe reguły życia grupowego, tłumacząc ich znaczenie i potrzebę.

4. Celebrowanie świąt i innych ważnych wydarzeń.

Celebrowanie zwyczajów i świąt oraz ważnych dla dzieci dni buduje ich samoświadomość jako ważnej jednostki w grupie społecznej oraz kształtuje pozytywny obraz własnej tożsamości.

4.1. Uroczystości i święta w żłobku, to:

- a) urodziny – w porozumieniu z rodzicami ustala się prosty i powtarzalny rytuał świętowania urodzin dziecka w grupie – taki sam dla każdego dziecka, z równym zaangażowaniem i szacunkiem, (np. wspólne zaśpiewanie piosenki, wręczenie dyplomu urodzinowego, upominku).

- b) uroczystość z okazji, np. Dnia Dziecka, Dnia Babci i Dziadka, Dnia Rodziny – organizowanie wspólnej celebracji święta i, jeśli to możliwe, z udziałem bliskich dziecka. W naszej placówce nie zmuszamy dziecka do przygotowywania prezentów, koncentrujemy się na wspólnym celebrowaniu święta.
 - c) obchody świąt o znaczeniu kulturowym i religijnym, np. Boże Narodzenie, Wielkanoc - organizujemy w duchu otwartości i szacunku wobec różnorodności.
 - d) święta nietypowe i pory roku - są częścią żłobkowej tradycji oraz okazją do kreatywnej zabawy z dziećmi.
- 4.2. Obchody uroczystości oraz świąt odbywają się we współpracy z rodzicami oraz bliskimi dziecka.
- 4.3. W naszej placówce respektujemy prawo dziecka do odmowy lub rezygnacji ze świętowania lub z fragmentu rytuału.
- 4.4. Kalendarz uroczystości wpisany jest w Roczny plan pracy Żłobka Samorządowego w Jednorozcu. Jest elastyczny i każdego roku modyfikowany, w zależności od potrzeb, po przeprowadzonych konsultacjach z opiekunami i rodzicami.

Rozdział V

ZAPEWNIENIE DZIECIOM WARUNKÓW DO POZNAWANIA

I DOŚWIADCZANIA OTACZAJĄCEGO ŚWIATA

- 1. Wskazówki metodyczne dla personelu sprzyjające poznawaniu i doświadczaniu otaczającego świata przez dzieci.**
- 1.1. Opiekun wspiera dzieci w poznawaniu i doświadczaniu świata poprzez:
- a) zapewnienie dzieciom możliwości działania zarówno indywidualnie, jak i w małych grupkach czy w całej grupie;
 - b) umożliwienie dzieciom zabaw w różnorodnych kąciakach tematycznych uzupełnianych regularnie o nowe materiały, zabawki, przedmioty;
 - c) modyfikowanie tematyki kąciaków zgodnie ze zmieniającymi się zainteresowaniami dzieci i ich aktualnymi potrzebami;
 - d) zapewnienie, że dziecko decyduje, czym, w jaki sposób i jak długo będzie się bawić;
 - e) stwarzanie możliwości dzieciom, żeby mogły brać udział w zajęciach zorganizowanych, ale nie naleganie na ich udział;

- f) organizowanie zabaw bazujących na bezpośrednim doświadczaniu i zabawie dzieci (np. poprzez udostępnianie im przedmiotów codziennego użytku, którymi mogą manipulować);
- g) dostosowanie czasu trwania zabaw do możliwości dzieci (zabawy trwają tak długo, jak długo dzieci są nimi zainteresowane);
- h) dostosowanie tematyki organizowanych zabaw do aktualnych zainteresowań dzieci;
- i) inspirowanie dzieci do poszerzania swojej wiedzy i umiejętności;
- j) stwarzanie dzieciom możliwości mierzenia się z trudnościami/nowościami w relacjach z przedmiotami/innymi dziećmi;
- k) stwarzanie dzieciom warunków i dawanie im czasu na eksperymentowanie oraz uczenie się na błędach;
- l) zapewnienie dzieciom dostępu do materiałów wzbudzających ich ciekawość świata, do przedmiotów codziennego użytku oraz materiałów naturalnych;
- m) zapewnienie dzieciom możliwości eksplorowania najbliższego otoczenia placówki;
- n) zapewnienie dzieciom warunków do obserwowania zmian zachodzących w przyrodzie.

2. Aktywności dzieci wspierające rozwój myślenia przyczynowo – skutkowego.

Głównym celem aktywności wspierających rozwój myślenia przyczynowo - skutkowego u dzieci jest rozwijanie zdolności przewidywania konsekwencji działań oraz zależności między zjawiskami.

2.1. Wspieranie rozwoju myślenia przyczynowo – skutkowego może być realizowane poprzez takie aktywności, jak np.:

- a) wprawianie w ruch przedmiotów;
- b) manipulacje światłem - zabawy z wykorzystaniem latarki, lampy, eksperymenty z cieniami;
- c) czynności odwracalne - wyjmowanie i wkładanie przedmiotów do pojemników, pakowanie, przenoszenie;
- d) czynności nieodwracalne - darcie papieru, zgniatanie, zabawy lodem;
- e) budowanie i burzenie - to zajęcia polegające na tworzeniu konstrukcji z klocków, piasku, itp., a następnie ich burzeniu;

- f) rozciąganie - zabawy z materiałami, które mogą być rozciągane (np. ciastolina, gumki).

3. Działania personelu kształtujące u dzieci umiejętność obserwacji i doświadczania otaczającego świata.

Celem działań kształtujących umiejętność obserwacji i doświadczania u dzieci jest rozbudzanie ciekawości poznawczej, rozwijanie myślenia badawczego oraz zdobywanie wiedzy o otaczającym świecie za pomocą zmysłów.

3.1. Kształtowanie umiejętności obserwacji i doświadczania otaczającego świata może być realizowane poprzez takie działania personelu, jak np.:

- a) dawanie dzieciom możliwości wyboru między różnymi produktami do jedzenia podczas posiłku;
- b) organizowanie zabaw przedmiotami wydającymi różne dźwięki – opiekunowie zapewniają dzieciom dostęp do zabawek i materiałów sensorycznych;
- c) organizowanie zabaw w odkrywanie i znajdowanie;
- d) eksplorowania natury i terenu na zewnątrz budynku.

4. Używanie przez personel określeń dla cech przedmiotów.

Działania te mają na celu wspieranie rozwoju poznawczego dzieci poprzez nazywanie i kategoryzowanie otoczenia, np.:

- a) komentowanie i opisywanie znalezionych w koszu „skarbów” - opiekun nazywa cechy znalezionych przedmiotów (np. "skarbów" w koszu), opisuje materiały, kolory czy kształty;
- b) opisywanie doświadczeń dzieci, tego co widzą, słyszą i czym się bawią - opisywanie wrażeń dotykowych, wzrokowych lub dźwiękowych podczas zabawy;
- c) określanie i porównywanie przedmiotów w otoczeniu - wprowadzanie pojęć opisujących przedmioty, np.: duży–mały, większy–mniejszy, miękki–twardy, lekki–ciężki, ciepły–zimny.

5. Używanie określeń przestrzennych.

Działania te wspierają u dzieci rozumienie kierunków, odległości oraz relacji między przedmiotami a ciałem. Mogą być realizowane poprzez, np.:

- a) organizowanie zabaw polegających na poszukiwaniu ukrytych przedmiotów;
- b) zabawy ruchowe na torze przeszkód;
- c) układanie puzzli i klocków, zabawy konstrukcyjne - budowanie według wzoru, układanie elementów "na", "obok", "pomiędzy".

Rozdział VI

TWORZENIE DZIECIOM ŚRODOWISKA SPRZYJAJĄCEGO MÓWIENIU, SŁUCHANIU I POROZUMIEWANIU SIĘ

1. Wskazówki metodyczne dla personelu, wspierające u dzieci rozwój gotowości i umiejętności porozumiewania się uwzględniają:

1.1. Mówienie do dzieci:

- a) dostosowywanie złożoności własnych wypowiedzi do poziomu komunikacji dziecka i nie infantylizowanie komunikacji z dziećmi;
- b) czekanie na odpowiedź dziecka (werbalną lub niewerbalną), zanim przejdzie się do następnego pytania lub komentarzy;
- c) stosowanie różnorodnych form wypowiedzi (pytania, zdania twierdzące, wykrzyknikowe), modelowanie poprawnej wymowy i intonacji;
- d) stosowanie wyjaśnień, aby pomóc dziecku zrozumieć dane zjawisko;
- e) wypowiadanie się pełnymi, choć krótkimi zdaniami;
- f) stosowanie uproszczeń językowych w kontaktach z dziećmi jeszcze nie mówiącymi lub zaczynającymi mówić;
- g) objaśnianie znaczenia nowych słów przy wykorzystaniu gestów i mimiki.

1.2. Aktywne słuchanie dzieci:

- a) obserwowanie i odpowiadanie na werbalne i niewerbalne komunikaty płynące od dziecka;
- b) używanie pytań otwartych i zamkniętych, na które dzieci mogą dać krótką odpowiedź;
- c) używanie pytań rozszerzających lub inicjujących rozmowę w sposób budzący zainteresowanie albo działanie dziecka;
- d) rozwijanie rozmowy, utrzymującej dłużej uwagę dzieci przy danym temacie;

- e) okazywanie zainteresowania wypowiedziami dzieci (np. przez potakiwanie, dopytywanie, parafrazowanie), co wzmacnia ich poczucie sprawczości w komunikacji;
- f) wyraźne artykułowanie, modelowanie głosu, aby wzmocnić zaangażowanie dzieci w rozmowę.

1.3. Wzbogacanie słownictwa dzieci:

- a) rozszerzanie języka i słownictwa dziecka za pomocą określeń opisujących zjawiska, sytuację czy przedmiot, łącząc je ze słowami, które dziecko zna;
- b) angażowanie dziecka w słowną interakcję opartą zarówno na wspólnie dzielonym doświadczeniu, jak i osobistych doświadczeniach dziecka;
- c) używanie różnych słów z różnych kategorii (przedmioty, działania, uczucia, funkcje);
- d) częste stwarzanie dzieciom okazji do wspólnego czytania książek, oglądania ilustracji;
- e) zachęcanie dzieci do aktywności podczas czytania (przewracanie kartek, zadawanie pytań, odpowiadanie na pytania, powtarzanie znanych fragmentów, podążanie za rymami);
- f) pokazywanie i opisywanie ilustracji w książkach, zachęcanie do rozmowy na temat treści i ilustracji;
- g) opowiadanie dzieciom różnych historii i bajek;
- h) stwarzanie dzieciom okazji do samodzielnego oglądania książek.

2. Aktywności obejmujące rozmowy z dziećmi, komunikowanie się dzieci ze sobą oraz personelem oraz aktywny udział dzieci we wspólnym czytaniu, słuchaniu tekstów, utworów, książek.

2.1. Rozmowy z dziećmi:

- a) częste rozmawianie z dziećmi - podczas zabawy, posiłków, spacerów, czynności higienicznych;
- b) rozmowy z dziećmi na temat tego, co jest aktualnie przedmiotem ich uwagi i zainteresowania;
- c) prowadzenie rozmów z użyciem pacynek, pluszaków w celu wzbudzenia zainteresowania i zaangażowania dziecka;

- d) zachęcanie dzieci do dzielenia się własnymi doświadczeniami, emocjami i przeżyciami;
- e) dopytywanie dzieci o ich potrzeby i samopoczucie w czasie codziennych czynności, takich jak toaleta czy jedzenie.

2.2. Komunikowanie się dzieci ze sobą oraz z personelem:

- a) wspieranie komunikowania się dzieci ze sobą oraz personelem poprzez zabawy np. "w telefon", "w dom";
- b) towarzyszenie dzieciom, kiedy coś ustalają między sobą - wspieranie ich w np. rozwiązywaniu konfliktów, uzgadnianiu wspólnych działań;
- c) towarzyszenie dzieciom w zabawach i częste komentowanie działań dzieci oraz zachęcanie ich do opowiadania o tym, co robią;
- d) wzmacnianie pozytywnych prób komunikacji dzieci.

2.3. Aktywny udział dzieci we wspólnym czytaniu, słuchaniu tekstów, utworów, książek:

- a) zachęcanie dzieci do aktywnego udziału we wspólnym czytaniu książek, słuchaniu tekstów, utworów poprzez: przewracanie stron, wskazywanie obrazków, odpowiadanie na pytania, powtarzanie znanych fragmentów;
- b) kultywowanie rytuałów wspólnego czytania w ciągu dnia, zabaw muzyczno-ruchowych;
- c) opowiadanie książek z obrazkami - angażowanie dzieci poprzez zadawanie pytań typu „Pokaż, gdzie jest...”.

Rozdział VII

KSZTAŁTOWANIE OTOCZENIA UMOŻLIWIAJĄCEGO ROZWÓJ SPRAWNOŚCI FIZYCZNEJ DZIECI ORAZ ANGAŻOWANIE ZMYŚLÓW

1. **Wskazówki metodyczne dla personelu, wspierające rozwój fizyczny dzieci, uwzględniające rozwój sprawności dzieci w zakresie małej motoryki, rozwój percepcji zmysłowej dzieci oraz rozwój sprawności w zakresie dużej motoryki.**

Rozwój sprawności fizycznej dzieci w wieku żłobkowym oraz angażowanie zmysłów, to kluczowy element wspierania całościowego rozwoju dzieci. W codziennych działaniach żłobka szczególne miejsce zajmują zabawy ruchowe i aktywności rozwijające motorykę małą oraz motorykę dużą.

Rozwojowi tych sprawności sprzyjają przede wszystkim codzienne działania personelu placówki, ale także odpowiednio zaaranżowana przestrzeń.

1.1. Działania personelu żłobka w tym zakresie powinny obejmować, np.:

- a) organizowanie przestrzeni w sali i na zewnątrz tak, aby dzieci miały możliwość codziennego podejmowania różnorodnych aktywności ruchowych;
- b) zapewnianie dzieciom codziennego kontaktu z materiałami dotyczącymi zmysłów; czucia, smaku, zapachu, wzroku, słuchu, propriocepcji i równowagi;
- c) organizowanie przestrzeni w sali w sposób umożliwiający dzieciom swobodny dostęp do materiałów rozwijających sprawność rąk, dłoni i palców (np. ciastolina, układanki, kredki, nożyczki, nawlekanki);
- d) zapewnienie dzieciom dostępu do wody, piasku, ciastoliny, naturalnych materiałów o różnorodnej fakturze i zapachu, materiałów dźwiękowych;
- a) dbanie o odpowiedni poziom bodźców w otoczeniu – unikanie nadmiaru hałasu, jaskrawych kolorów;
- b) planowanie w ciągu dnia aktywności sensorycznych w taki sposób, aby dzieci miały czas na eksplorację, dzielenie się wrażeniami i swobodną obserwację;
- c) wspieranie dzieci młodszych w nauce kontrolowania ruchu ciała i nauce stania, czworakowania i chodzenia;
- d) stwarzanie dzieciom młodszym możliwości samodzielnego badania różnorodnych obiektów, także własnych rąk i nóg oraz twarzy;
- e) stwarzanie dzieciom młodszym możliwości eksplorowania przestrzeni poprzez przenoszenie ich w różne miejsca, w których mają nowe wyzwania w dążeniu do interesujących je przedmiotów;
- f) towarzyszenie dzieciom w zabawach ruchowych, naśladowanie ich działań, a także inicjowanie wspólnych zabaw wymagających ruchu całego ciała;
- g) czuwanie nad bezpieczeństwem dzieci, bez nadmiernego ograniczania ich działania;

- h) umożliwienie dzieciom wielokrotnego powtarzania i ćwiczenia konkretnych czynności ruchowych, tak długo, jak są tym zainteresowane;
- i) dostarczanie dzieciom okazji do ćwiczenia siły i sprawności ruchowej;
- j) zachęcanie dzieci do działań manipulacyjnych oraz pozwalanie na samodzielne wykonywanie czynności samoobsługowych;
- k) tworzenie sytuacji, w których dzieci mogą ćwiczyć koordynację wzrokowo-ruchową, np. podczas jedzenia, ubierania się i codziennych czynności;
- l) zachęcanie dzieci do zabaw ruchowych – zarówno kierowanych przez dorosłych, jak i spontanicznych, inspirowanych przez same dzieci;
- m) pozostawianie dzieciom czasu i przestrzeni na spontaniczną zabawę z wykorzystaniem drobnych przedmiotów i materiałów.

2. Aktywności wspierające rozwój sprawności fizycznej dzieci i angażowanie zmysłów.

W pracy z dziećmi szczególny nacisk kładzie się na wspieranie ich ogólnego rozwoju poprzez różnorodne aktywności wspierające sprawności fizyczne oraz działania stymulujące zmysły. Wszystkie aktywności prowadzone są w sposób celowy i dostosowany do indywidualnych potrzeb rozwojowych dzieci.

2.1. Przykłady zabaw angażujących zmysły: wzroku, słuchu, węchu, dotyku, smaku organizowane przez opiekunów:

- a) ścieżki sensoryczne – chodzenie na bosaka po różnych powierzchniach (trawa, piasek, kora);
- b) zabawy z wodą, błotem, piaskiem;
- c) malowanie rękami;
- d) słuchanie i wydawanie dźwięków;
- e) zmysłowe doświadczanie smaków i zapachów – próbowanie ziół, wąchanie kwiatów, roślin;
- f) testowanie smaków;
- g) zabawy z „koszykiem skarbów”.

2.2. Przykłady zabaw wspierających rozwój motoryki małej:

- a) zabawy klockami;
- b) wkładanie i wyjmowanie elementów z pojemników;

- c) zabawy papierem – chwytanie, darcie i składanie;
- d) malowanie farbami;
- e) zabawy ciastoliną, plasteliną, ciastem – ugniatanie, lepienie, wałkowanie;
- f) przyczepianie i odczepianie elementów, np. rzepy, spinacze, magnesy;
- g) zabawy z przyciskami – włączanie przycisków.

2.3. Ćwiczenia koordynacji wzrokowo-ruchowej i równowagi:

- a) wspinanie się na kanapę z wykorzystaniem poduszek, krzesełek, mocnych pudeł;
- b) chodzenie po śladzie;
- c) samodzielne jedzenie;
- d) malowanie;
- e) mycie rąk;
- f) sprząatanie zabawek do pudeł;
- g) zabawy piłką – rzucanie, łapanie, turlanie.

2.4. Przykłady zabaw wspierających czucie głębokie oraz kształcące schemat własnego ciała:

- a) turlanie;
- b) huśtanie się;
- c) przeciskanie się przez tunel;
- d) otulanie kocem;
- e) masowanie.

2.5. Aktywności w zakresie dużej motoryki ze szczególnym uwzględnieniem zabaw na powietrzu.

- a) zabawy w torze przeszkód;
- b) swobodne zabawy na zewnątrz na nierównej powierzchni;
- c) bieganie;
- d) wspinanie się;
- e) skakanie;
- f) przechodzenie przez przeszkody;
- g) popychanie i ciągnięcie przedmiotów i zabawek;
- h) kopanie w piaskownicy.

Rozdział VIII
ZAPEWNIENIE DZIECIOM WARUNKÓW DO TWÓRCZEJ EKSPRESJI I
KONTAKTU Z RÓŻNYMI WYTWORAMI KULTURY I SZTUKI

1. Wskazówki metodyczne dla personelu oraz niezbędne warunki umożliwiające dzieciom działania twórcze oraz dostęp do wytworów kultury.

Zapewnienie dzieciom warunków do twórczej ekspresji i kontaktu z różnymi wytworami kultury i sztuki w żłobku polega na stwarzaniu sytuacji sprzyjających swobodnemu wyrażaniu emocji, myśli i doświadczeń poprzez różnorodne formy aktywności artystycznej: kontakt z muzyką, plastyką, ruchem, teatrem, literaturą oraz innymi formami sztuki, a także zachęcanie dzieci do samodzielnego tworzenia i eksperymentowania.

1.1. Działania personelu w tym zakresie powinny obejmować, np.:

- a) wspieranie dzieci przez informacje zwrotne podczas aktywności twórczych bez poprawiania ich i oceniania;
- b) zapewnienie dzieciom czasu na samodzielne szukanie kreatywnych rozwiązań w ciągu całego dnia;
- c) stwarzanie dzieciom możliwości do kreatywnych działań konstrukcyjnych z wykorzystaniem różnorodnych materiałów (np. klocki, pudełka, pojemniki);
- d) stwarzanie dzieciom okazji do ekspresji muzycznej – śpiewu, tańca;
- e) zapewnienie dzieciom w ciągu dnia dostępu do różnorodnych materiałów plastycznych, takich jak: kartki, kredki, mazaki, plastelina, nożyczki (dla najstarszych dzieci), klej;
- f) zapewnianie odpowiedniej przestrzeni do swobodnego tworzenia oraz umożliwienie dzieciom rysowania i malowania na pionowych płaszczyznach na wysokości ich wzroku (co najmniej A3);
- g) ograniczenie stosowania gotowych szablonów, plansz, kolorowanek;
- h) organizowanie zajęć plastycznych, które nie narzucają jednolitego schematu działania całej grupie;
- i) koncentracja na procesie tworzenia, a nie wyniku;
- j) dostarczanie dzieciom możliwości obcowania ze sztuką - rzeźbą, malarstwem, rysunkami o wysokiej jakości artystycznej;

- k) udostępnianie dzieciom wysokiej jakości muzyki do słuchania;
- l) zapewnienie dzieciom dostępu do albumów ze zdjęciami oraz książek z bogatą szatą graficzną i estetycznym wydaniem;
- m) organizowanie twórczych aktywności na świeżym powietrzu – w naturze.

2. Działania personelu zachęcające dzieci do wyrażania twórczej ekspresji w różnych formach, przez umożliwienie dzieciom wykorzystywania różnorodnych materiałów oraz poznawania różnych wytworów kultury.

2.1. Wspieranie wyrażania przez dzieci twórczej ekspresji w różnych formach:

- a) zabawa w orkiestrę – granie na różnych instrumentach wydających dźwięki;
- b) malowanie wodnymi farbami, również rękami, na dużych płaszczyznach;
- c) zabawy z ciastem i innymi miękkimi materiałami;
- d) zachęcanie dzieci do śpiewania i tańczenia;
- e) umożliwianie tworzenia konstrukcji z małych i dużych elementów;
- f) współtworzenie z dziećmi własnych instrumentów dźwiękowych – np. rurki z przesypującymi się elementami, szeleszczące papierki;
- g) wspólne śpiewanie piosenek i tańczenie;
- h) powtarzanie wierszyków.

2.2. Wyrażanie twórczej ekspresji przez umożliwienie dzieciom wykorzystywania różnorodnych materiałów.:

- a) zachęcanie dzieci do twórczych działań z użyciem wody, piasku, błota.
- b) udostępnianie materiałów przyrodniczych, takich jak trawa, liście, kamienie, zioła.

2.3. Zapoznavanie dzieci z różnymi wytworami kultury poprzez:

- a) organizowanie teatrzyków w wykonaniu opiekunów lub zaproszonych artystów;
- b) słuchanie muzyki na żywo, np. gry na instrumentach;
- c) słuchanie muzyki klasycznej;
- d) ekspozycję reprodukcji malarstwa lub rzeźby;
- e) kontakt z książkami o wysokich walorach artystycznych (graficznych i językowych).

Rozdział IX

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§1.

Personel Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu pracuje z dziećmi realizując niniejszy Plan opiekuńczo – wychowawczo – edukacyjny Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu, zwany dalej Planem OWE.

§2.

1. Plan OWE podlega konsultacjom z rodzicami dzieci uczęszczających do Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu.
2. W uzasadnionych przypadkach w niniejszym Planie OWE uwzględnia się sugestie rodziców dotyczące treści dokumentu.
3. Żłobek informuje rodziców o realizacji Planu OWE poprzez udostępnienie informacji na tablicy ogłoszeń w siedzibie żłobka.

§3.

Plan opiekuńczo – wychowawczo – edukacyjny Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu został zaakceptowany przez podmiot prowadzący żłobek.

§4.

Zmiany w Planie opiekuńczo- wychowawczo - edukacyjnym Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu dokonywane są w trybie właściwym do jego nadania.

§5.

Wszyscy pracownicy Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu zobowiązani są do zapoznania się z niniejszym Planem OWE poprzez złożenie pisemnego oświadczenia, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do niniejszego Planu OWE

RAMOWY ROZKŁAD DNIA

7.00 – 8.30

POCZĄTEK DNIA

- ❖ Schodzenie się dzieci.
- ❖ Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci w różnych strefach rozwoju.
- ❖ Powitanie.

8.30 – 9.15

- ❖ Porządkowanie sali.
- ❖ Czynności higieniczne.
- ❖ **Śniadanie.**

9.15 – 10.15

- ❖ Zabawowe aktywności edukacyjne - do wyboru z zabaw obejmujących różne sfery rozwoju.
- ❖ Pobyty i zabawy na świeżym powietrzu.

10.15 – 10.25

- ❖ **II śniadanie.**

10.25 – 11.00

- ❖ Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci w różnych strefach rozwoju.

11.00 – 11.30

- ❖ Czynności higieniczne.
- ❖ **Obiad I danie (zupa).**

11.30 – 13.20

- ❖ Czynności higieniczne.
- ❖ **Odpoczynek.**

13.20 – 13.50

- ❖ Czynności higieniczne.
- ❖ **Obiad II danie.**

13.50 – 14.45

- ❖ Zabawy swobodne według zainteresowań dzieci w różnych strefach rozwoju.

14.45 – 15.00

- ❖ Czynności higieniczne.
- ❖ **Podwieczorek.**

15.00 – 15.45

- ❖ Zabawowe aktywności edukacyjne w różnych strefach rozwoju.
- ❖ Pobyt i zabawy na świeżym powietrzu.

15.45 – 16.00

ZAKOŃCZENIE DNIA

- ❖ Pożegnanie i odbiór dzieci.

1) **Ramowy rozkład dnia** obejmuje stałe i zmienne elementy dnia. Godziny podane w rozkładzie dnia są godzinami orientacyjnymi.

2) **Pobyt na świeżym powietrzu:**

- ✓ przeciwwskazaniem do wyjścia na zewnątrz może być jedynie silny wiatr, ulewny deszcz, mróz/wysoka temperatura czy smog (zanieczyszczone powietrze);
- ✓ w okresie wiosenno-letnim, gdy pogoda jest sprzyjająca, staramy się realizować dwukrotnie w ciągu dnia.

....., dn.....

.....
.....
.....

(dane pracownika)

OŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisany/a
oświadczam, iż zapoznałem/łam się z treścią **Planu opiekuńczo – wychowawczo –
edukacyjnego Żłobka Samorządowego w Jednoróżcu**, zwanego dalej Planem (OWE),
przyjętego Zarządzeniem Nr 2/2026 Wójta Gminy Jednoróżec z dnia 2 stycznia 2026 r. oraz
zobowiązuje się do realizacji jego postanowień.

.....

(podpis pracownika)

